

Προτάσεις για την Υπέρβαση της Θράκης

του Κοσμά Μεγαλομμάτη: Εξόρμηση, 5 Μαρτίου 1990; Πολιτικά Θέματα, 2-8 Μαρτίου 1990; Οικονομικός Ταχυδρόμος, Ιούλιος 1990

Proposals to transcend the problem in Thrace

by Cosmas Megalommatis: Exormisi (Sortie), 5 March 1990; Politika Themata (Political Matters), 2-8 March 1990; Oikonomikos Tahydromos (Economic Courier), July 1990

Предложения по преодолению

проблемы во Фракии

автор Космас Мегаломматис: Exormisi (Вылазка), 5 марта 1990 г.; Политика Фемата (Политические вопросы), 2-8 марта 1990 года; Οικονομικός Ταγιδρομος (Экономический курьер), июль 1990 г.

Μικρό Εισαγωγικό Σχόλιο

Αυτό το μικρό κείμενο, το οποίο δημοσιεύθηκε πριν από 33 χρόνια, αποκαλύπτει όλη την άθλια πραγματικότητα και την οικτρή κατακόλα του νεοελληνικού ψευτοκράτους, δηλαδή ενός εσμού δουλικών, αμορφώτων, αξέστων και ηλιθίων αυτιστικών, τα οποία αυτοκτονικά αυτο-προβάλλονται ως ειδικοί σε θέματα για τα οποία είναι ανίδεοι, και των οποίων ο γελοίος νεοφιλελευθερισμός, ο παρανοϊκός πατριωτισμός, ο παράλογος διεθνισμός, ο γελοίος μοντερνισμός και ο διεστραμμένος δικαιωματισμός έχουν μόνον ένα κοινό παρονομαστή: την διάβρωση, την διάλυση και τε'λικά την εξαφάνιση της χώρας. Με άλλα λόγια, όλοι τους αποτελούν ένα δικτατορικό καθεστώς το οποίο μισεί την Αλήθεια. Υπό αυτή την άποψη, η κατάσταση στην Θράκη επιδεινώθηκε στο μεσοδιάστημα και κανένας στην τυφλή Ελλάδα δεν έχει ιδέα για το τι πρέπει η χώρα να κάνει ώστε ενεργώς να εντάξει όλους τους κατοίκους της Δυτικής Θράκης στην εξέλιξη και διακυβέρνηση της χώρας, έτσι τερματίζοντας ξενικές επιρροές και αναμείξεις. Οπότε, οι όποιοι εχθροί και οι μη εχθροί της χώρας δεν έχουν καμιά ανάγκη να κάνουν την παραμικρή κίνηση εναντίον της Ελλάδας, όπως οι ψευτο-πανεπιστημιακοί λούστροι των τηλεοπτικών καναλιών και των παναθλίων ιντερνετικών 'αναλύσεων' βλακωδώς διατείνονται και οι αποβλακωμένοι Νεοέλληνες συνεχώς τους ακούουν, χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι είναι θύματα απατεώνων και ψευτών. Ουσιαστικά, κανένας δεν αποπειράται να κόψει κάτι το σάπιο. Αυτό πέφτει από μόνο του.

Brief Introductory Comment

This little text, which was published 33 years ago, reveals the miserable reality and the severe collapse of the neo-Greek pseudo-state, which is a realm of servile, uneducated, worthless and idiotic autistics, who self-destructively present themselves as experts on subjects in which they are ignorant. Those guys' ridiculous neoliberalism, paranoid patriotism, irrational globalism, ridiculous modernism, and perverse human-rightism have only one common denominator: the erosion, disintegration and forthcoming disappearance of the country. In other words, all of them make one dictatorial regime that hates the Truth. In this view, the situation in Thrace has worsened in the meantime, and no one in the blind country of Greece has any idea what the state should do to actively incorporate all the inhabitants of Western Thrace in the management and governance of the country, thus putting an end to foreign interference. Therefore, the enemies and the non-enemies of the country have no need to make the slightest move against Greece, as the local pseudo-academic rascals stupidly assert. They are all bribed to be incessantly vociferous on TV channels and to absurdly prattle on the web, diffusing bogus-patriotic nonsense and besotting the average Modern Greeks, who by constantly listening to them, become the victims of fraudsters and liars, without even understanding it. In fact, no one is trying to cut something rotten; it falls by itself.

Краткий вводный комментарий

Этот небольшой текст, опубликованный 33 года назад, раскрывает печальную реальность и жестокий крах неогреческого псевдогосударства. Это место рабских, необразованных, никчемных и idiotских аутистов, которые саморазрушительно выставляют себя экспертами в предметах, в которых они невежественны. Нелепый неолиберализм, параноидальный патриотизм, иррациональный глобализм, нелепый модернизм и извращенное правозащитное поведение этих ребят имеют только один общий знаменатель: эрозия, распад и предстоящее исчезновение страны. Другими словами, все они составляют один диктаторский режим, ненавидящий Истину. С этой точки зрения, ситуация во Фракии тем временем ухудшилась, и никто в слепой стране Греции понятия не имеет, что должно делать государство, чтобы активно включить всех жителей Западной Фракии в управление страной и поставить прекращение иностранного вмешательства. Поэтому врагам и неврагам страны незачем предпринимать хоть малейшие шаги против Греции, как глупо утверждают местные псевдоакадемические негодяи. Их всех подкупили для того, чтобы они беспрестанно кричали на телеканалах и нелепо болтали в сети, распространяя фальшиво-патриотический бред и одурманивая среднестатистических современных греков, которые, постоянно их слушая, сами того не понимая, становятся жертвами мошенников и лжецов. На самом деле никто не пытается вырезать что-то гнилое; оно падает само.

Προτάσεις για την Υπέρβαση της Θράκης

Του κ. ΚΟΣΜΑ ΜΕΓΑΛΟΜΜΑΤΗ

Το δημοσιευμένο κείμενο ποιαδήποτε άλλη σύνταξη θα το απέρριπτε. Αλλά τα "Π.Θ." έχουν τη δική τους πρακτική.

Το θέτουν υπόψη των αναγνώστων τους γιατί πάντως προσφέρει κάποιους προβληματισμούς και τους καλεί να τοποθετηθούν μόνον τους απέναντι στις απόψεις του συντάκτη του κειμένου.

Ο α ήθελα, μετά τις πρόσφατες διπλωματικές συγκρούσεις, τόσο να εξάρω τις λίγες υπαρκτές φωνές λογικής και ψυχραιμίας αντιμετώπισης των κρίσιμων αλλά σε μεγάλο βαθμό τεχνητών γεγονότων της Θράκης, όσο και να προσδώσω στα γεγονότα αυτά την πραγματική ιστορική διάστασή τους, ως επιστήμων και ερευνητής - ειδικός στον ευρύτερο μεσανατολικό χώρο και όχι ως πολιτικός αναλυτής. Πιστεύω, άλλωστε, ότι οπουδήποτε μία πολιτική προσέγγιση, ή χειρότερα εκμετάλλευση, εκτόπιση την γνώση της ιστορικής αλήθειας και των απαιτήσεων εξ αυτής εκμαιευμένων συμπερασμάτων περί του πρακτέου, εκεί πάντοτε επισυνέβη μία οικτρή αποτυχία.

Το υπαρκτό de facto θέμα της Θράκης είναι σε όλες τις σοβαρές αποχρώσεις του ιστορικό:

1) Υπήρξε επί δεκαετίες μία νοσηρή και διεστραμμένη αδιαφορία μακαριστικών ευχών και εξωπραγματικών επικλήσεων: η αδιαφορία συμβάδιζε δηλαδή με τη σωστή ιστορική τεκμηρίωση ότι οι Πομάκοι είναι - γλωσσικά τουλάχιστον αν όχι φυλετικά - διαφορετικής εθνικής υπόστασης από τους τουρκόφωνους (ή Τούρκους). Όμως η επίκληση αυτή υπήρξε εξωπραγματική, διότι Ιστορία δεν είναι μόνον ό,τι συνάγουμε από το παρελθόν, αλλά και ό,τι βάσει ακριβώς αυτού του συμπεράσματος, προετοιμάζουμε εμείς το μέλλον. Η Ιστορία δεν καθορίζεται από εξωιστορικούς ή μεταφυσικούς παράγοντες, αλλά από εμάς τους ίδιους, υποχρεωμένους πάντοτε να προωθούμε προς κάπου τα γεγονότα: αδρανείς, καταληγούμε στην ανυπαρξία, όπως οι δει οτιοσι των αρχαίων Ελλήνων και Λατίνων, δηλαδή, ο Κρόνος, η Ρέα, ο Ορανός ή το Χάος, οι οποίοι υπήρχαν ονομαστικά και όχι ουσιαστικά κατ' εκείνα τα χρόνια.

2) Η Ιστορία δεν είναι ποτέ μια ιστορία χαμένων ευκαιριών, αν αργηθούμε την εξωπραγματική στάση μας: από τον Σεπτέμβριο 1990 θα πρέπει να οργανωθούν νηπιαγωγεία, δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια με πλήρη διδασκαλία και ιαόριθμα των εκάστοτε μαθητών εγχειρίδια κάθε διδακτέας ύλης σε πομακικά (και βέβαια τα αντίστοιχα για τους τουρκόφωνους σε τουρκικά) όχι ένα εγχειρίδιο ανά τάξη. Τα πομακικά, όπως και τα τουρκικά, δεν ομιλούνται από όσους τυχαίνει να τα έχουν ως μητρική γλώσσα, αλλά και από τους εξειδικευμέ-

νους μελετητές και ερευνητές τους και μόνον σοβαρή διαστροφή καταστρεπτικών συννεπειών θα προσδιόριζε να είναι οι τελευταίοι της έγκρισης των άσχετων και ανειδίκευτων των υπουργείων Εξωτερικών, Εσωτερικών και Εθνικής Άμυνας και όχι αποκλειστικά της έγκρισης και επικρότησης της διεθνούς επιστημονικής κοινότητας.

3) Με εμπεδωμένη την ισοτιμία και την ευθυδικία (και συνεπώς απελευθέρωση των κατά προσβλητικό για την ελληνική δημοκρατία τρόπο φυλακισθέντων) στην περίπτωση των τουρκόφωνων Ελλήνων πολιτών, το ελληνικό κράτος θα όφειλε να συμβάλει στην αποκατάσταση σε όλη τη χώρα των κατεστραμμένων ή παραμελημένων μουσουλμανικών ιερών και θα έπρεπε να παύσουν πολλά τζαμιά να είναι μουσεία, αποθήκες ή σταύλοι. Τότε θα πιστοποιείτο ότι όλα αυτά δεν είναι η έκφραση ενός μεσαιωνικού ισοβόλου μίσους κάποιων χριστιανών αλλά και ότι οι μουσουλμάνοι μιας ευρωπαϊκής χώρας δεν είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Σ' αυτό το σημείο, οφείλει κάθε αντικειμενικός παρατηρητής, ειδικός ή όχι, να καταδικάσει τη θλιβερή επέμβαση και εμπλοκή της εκκλησίας στα κοινά και την εξ αιτίας των παρασηκιστικών ενεργειών της, καθυστέρησης ανέγερσης ενός τζαμιού στην Αθήνα, μόνη ευρωπαϊκή πρωτεύουσα στερούμενη ενός μουσουλμανικού ιερού.

4) Η αποδέσμευση της υπαρκτής στη Δ. Θράκη εμπλοκής των τουρκικών υπηρεσιών (απολύτως σωστά δρώντων για τα συμφέροντα της χώρας τους βέβαια) είναι ένα άλλο σημείο αναγκαστικής απόρριψης του τρόπου, μεσαιωνικού και πάντως προκαταστασιανού, με το οποίο ασχολείται η πολιτική στην Ελλάδα: η προσφορά υποτροφιών, πολλών κατ' έτος, για να σπουδάσουν σε μουσουλμανικά σχολεία και πανεπιστήμια (μεντερσά) οι καλύτεροι μουσουλμάνοι μαθητές της Ελλάδας στην Περούσια και τη Συρία. Οι δύο αυτές χώρες, πέραν των πολλών μουσουλμανικών ιερών χώρων και κορυφαίων κέντρων της ισλαμικής γνώσης, τα οποία διαθέτουν (Δαμασκός, Κον, Μασάτ), έχουν τόσο προβληματικές με την Τουρκία σχέσεις (σε θρησκευτικό, εθνικό, πολιτικό, οικονομικό, μειονοτικό και διεθνές επίπεδο), ώστε κάθε περσική ή συριακή εμπλοκή στη Θράκη, θα μείωνε αυτόματα την τουρκική. Άλλωστε, πομακόφωνοι, ή τουρκόφωνοι της Θράκης, θα είχαν, ιδιαίτερα στην Περούσια, την ευκαιρία να γνωρίσουν 7 εκ. περίπου τουρκόφωνους πληθυσμού (2,5 εκ. στο Ανατολικό Αζερμπαϊτζάν και 4,5 εκ. διάσπαρτα παντού, όπως στον Ζαντζάν, το Σεμνάν, το Γκουργγκάν, το Φαρς, κ.ά.), ο οποίος προτιμά τη συμβίωση

με αλλόφωνους μουσουλμάνους μέσα στο Ιράν (με Πέρσες, Κούρδους, Λορί, Μπαχτιαρί, αραβόφωνους, Αφγανούς, Βελούχους κ.ά.) παρά τις κεμαλιστικές εθνικιστικές σειρήνες.

5) Όπως και να έχει το πράγμα, η πραγματική διάσταση του προβλήματος της Θράκης, καθιστά αυτόματα την Ελλάδα τμήμα του ευρύτερου μεσανατολικού περιβάλλοντος, από τα πλαίσια και τις δομές του οποίου μόνον μπορούν να ανευρεθούν οι σωστές λύσεις και οι προαναφερόμενες δυνατότητες εξόδου. Δεν μπορεί να ανατρέχουν οι Έλληνες πολιτικοί ως πιθηκοειδή στη Δυτική Ευρώπη και τον πολιτικό κόσμο των μεγάλων δυτικών χωρών για να "ρωτήσουν", ή να ζητήσουν βοήθεια για τα ελληνικά προβλήματα, διότι είτε κάποιες χώρες είναι εντελώς εκτός του προαναφερομένου περιγύρου (Δανία, Ολλανδία, Βέλγιο), είτε κάποιες χώρες θα είχαν ιδιαίτερο συμφέρον από μία συγκεκριμένη και όχι από μία άλλη, πολιτική επιλογή της Ελλάδας, και έτσι η αίτηση συμβουλών θα κατέληγε σε ποδηγεσία. Η πραγματική διάσταση της Θράκης καθιστά πλέον αναπόφευκτη τη σωστή λειτουργία της ελληνικής κρατικής μηχανής, χωρίς εικονικούς ή ανειδίκευτους "συμβούλους", χωρίς χρησιμοποίηση των ελαχίστων ικανών ειδικών για επικύρωση ορισμένων ηλιθίων α priori ελλημμένων αποφάσεων και χωρίς δυτικά πιθηκιστικά πρότυπα πολιτικής αντίδρασης, σε μία περιοχή όπου δεν υπάρχει "Δύση".

6) Συνεπώς, η γνώση του μεσανατολικού χώρου, στον οποίο πραγματικά και αναπόφευκτα ανήκει η Ελλάδα, οφείλει να γίνει αντικείμενο μελέτης και έρευνας σε πανεπιστημιακό επίπεδο από τους ελαχίστους Έλληνες ειδικούς και πολλούς δυναμένους να μετακληθούν ξένους, οι οποίοι, κατά το πρωτοποριακό πρότυπο του τουρκικού πανεπιστημίου του Βοσπόρου, θα μπορούσαν να διδάσκουν αγγλικά, γαλλικά και γεωμανικά.

7) Η εκμηδένιση της μεγάλης καθυστέρησης της Ελλάδας σε όλους τους τομείς των ανατολιστικών επιστημών (υπαρκτής και ως προς χώρες όπως η Τουρκία, η Συρία, το Ιράκ, η Περσία, η Τσεχοσλοβακία, η Ουγγαρία, η Φιλανδία, η Δανία, η Αυστρία, η Αίγυπτος και η Πορτογαλία), θα επιτρέψει τη νέα συγγραφή των σχολικών εγχειριδίων και την εξάλειψη του αρρωστημένου ελληνοκεντρισμού, των υπερβολικών αναφορών στο "μεγαλείο" των "αρχαίων ημών προγόνων" (!), των ψευδών περί του "ελληνοχριστιανικού" πολιτισμού, του δήθεν "εθρικού" Ισλάμ, της δήθεν "τουρκοκρατίας" και του δήθεν παλαιόθεν υπαρκτού "σχεδίου των Τούρκων περί καταστροφής των Ελλήνων". Τότε μόνον η παιδεία του μέσου Έλληνα θα έχει προσαρμοστεί πάνα στον άξονα της αυτογνωσίας και όχι της εθελουφλίας.

Ωστόσο και αυτό είναι το κρισιμότερο, η "έσχατη ώρα" είναι μόλις τώρα, αν δεν έχει ήδη και κατά τρόπο μαγικό, για τη χώρα αυτή, παρήλθει.

Δρ. Κοσμάς Μεγαλομμάτης

Του
ΚΟΣΜΑ ΜΕΓΑΛΟΜΑΤΗ

Προτάσεις για την υπέρβαση της Θράκης

Το υπαρκτό de facto θέμα της Θράκης είναι σε όλες τις σοβαρές αποχρώσεις του ιστορικό:

Υπήρξε επί δεκαετίες μια νοσηρή και διαστραμμένη αδιαφορία μακαριατικών ευχών και εξοπραγματικών επικλήσεων: η αδιαφορία συμβάδιζε δηλαδή με τη σωστή ιστορική τεκμηρίωση ότι οι Πομάκοι είναι - γλωσσικά τουλάχιστον - ανόχι φυλετικά - διαφορετικής εθνικής υπόστασης από τους τουρκόφωνους (ή Τούρκους). Όμως η επίκληση αυτή υπήρξε εξωπραγματική, διότι ιστορία δεν είναι μόνον ό,τι συνάγουμε από το παρελθόν, αλλά και ό,τι βάσει ακριβώς αυτού του συμπεράσματος, προετοιμάζουμε εμείς για το μέλλον. Η ιστορία δεν καθορίζεται από εξωιστορικούς ή μεταφυσικούς παράγοντες, αλλά από εμάς τους ίδιους, υποχρεωμένους πάντοτε να προσθαύμε προς κάπου τα γεγονότα: αδρανείς, καταλήγουμε στην ανυπαρξία, όπως οι δει οπίσθι των αρχαίων Ελλήνων και Λατίνων, δηλαδή, η Ρέα, ο Ουρανός, ή το Χάος, οι οποίοι υπήρχαν ονομαστικά και όχι ουσιαστικά κατ'εκείνα τα χρόνια.

Η ιστορία δεν είναι ποτέ μια ιστορία χαμένων ευκαιριών, αν αρνηθούμε την εξοπραγματική στάση μας: από το Σεπτέμβριο 1990 θα

πουν πολλά τζαμιά να είναι μουσεία, αποθήκες ή στάβλοι. Τότε θα πιστοποιείτο ότι όλα αυτά δεν είναι η έκφραση ενός μεσαιωνικού ιοβόλου μισους κάποιων χριστιανών αλλά και ότι οι μουσουλμάνοι μιας ευρωπαϊκής χώρας δεν είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Σ' αυτό το σημείο σφειλι κάθε αντικειμενικός παρατηρητής, ειδικός ή όχι, να καταδικάσει τη θλιβερή επέμβαση και εμπλοκή της εκκλησίας στα κοινά και την εξαιτίας των παρασηνιακών ενεργειών της καθυστέρησης ανέγερσης ενός τζαμιού στην Αθήνα, μόνη ευρωπαϊκή πρωτεύουσα στερούμενη ενός μουσουλμανικού ιερού.

Η αποδέσμευση της υπαρκτής στη Δ. Θράκη εμπλοκής των τουρκικών υπηρεσιών (απολύτως σωστά δρώντων για τα συμφέροντα της χώρας τους βέβαια) είναι ένα άλλο σημείο αναγκαστικής απόρριψης του τρόπου, μεσαιωνικού και πάντοτε προκαταρκτικού με το οποίο αναλύεται η πολι-

μάν, το Γκουρκάν, το Φαρς κ.ά), ο οποίος προτιμά τη συμβίωση με αλλόφωνους μουσουλμάνους μέσα στο Ιράν (με Πέρσες, Κούρδους, Λορί, Μπαχτιαρί, αραβόφωνους, Αφγανούς, Βελούχους, κ.ά) παρά τις κεμαλιστικές εθνικιστικές σιρήνες.

Όπως και να έχει το πράγμα, η πραγματική διάσταση του προβλήματος της Θράκης καθιστά αυτόματα την Ελλάδα τμήμα του ευρύτερου μεσανατολικού περιβάλλοντος, από τα πλαίσια και τις δομές του οποίου μόνον μπορούν να ανευρεθούν οι σωστές λύσεις και οι προαναφερόμενες δυνατότητες εξόδου. Δεν μπορεί να ανατρέχουν οι Έλληνες πολιτικοί ως πηλοκοειδή στη Δυτική Ευρώπη και τον πολιτικό κόσμο των μεγάλων δυτικών χωρών για να κρητήσουν ή να ζητήσουν βοήθεια για τα ελληνικά προβλήματα, διότι είτε κάποιες χώρες είναι εντελώς εκτός προαναφερόμενου περιβάλλοντος (Γαλλία,

ναμένους να μετακληθούν ξένους, οι οποίοι κατά το πρωτοποριακό πρότυπο του τουρκικού πανεπιστημίου του Βοσπόρου, θα μπορούν να διδάσκουν αγγλικά, γαλλικά και γερμανικά.

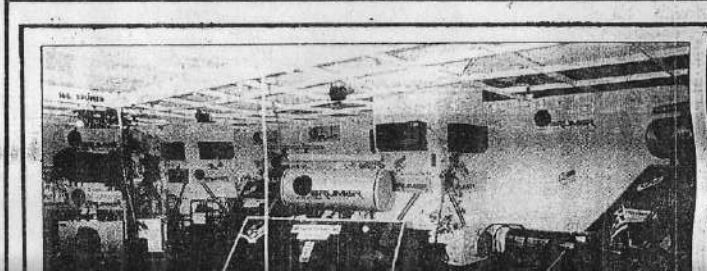
Η εκμηδένιση της μεγάλης καθυστέρησης της Ελλάδας σε όλους τους τομείς των ανατολιστικών επιστημών (υπαρκτής και ως προς χώρες όπως η Τουρκία, η Συρία, το Ιράκ, η Περσία, η Τσεχοσλοβακία, η Ουγγαρία, η Φιλανδία, η Δανία, η Αυστρία, η Αίγυπτος και η Πορτογα-

λία), θα επιτρέψει τη νέα συγγραφή των σχολικών εγχειριδίων και την εξάλειψη του αρρωστημένου ελληνοκεντρισμού των υπερβελικών αναφορών στο «μεγαλείο» των «αρχαίων ημών προγόνων»! των ψευδών περή του «ελληνοχριστιανικού» πολιτισμού, του δήθεν «εθνικού» Ισλάμ, της δήθεν «τουρκοκρατίας» και του δήθεν παλαιόθεν υπαρκτού σχεδίου των Τούρκων περί καταστροφής των Ελλήνων. Τότε μόνον η παιδεία του μέσου Έλληνα θα έχει προσαρμοστεί πάνω

στον άξονα της αυτογνωσίας και όχι της εθελουφίας.

Ωστόσο, και αυτό είναι το κρισιμότερο, η «έσχατη ώρα» είναι μόλις τώρα, αν δεν έχει ήδη και κατά τρόπο τραγικό, για την ώρα αυτή, παρέλθει.

Ο Δρ. ΚΟΣΜΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΤΗΣ είναι Ανατολιστής - ασυριολόγος - αιγυπτιολόγος - ιρανολόγος - ισλαμολόγος και μέλος της Διεθνούς Ένωσης Αιγυπτιολόγων Επιστημονικών Συμβούλων, συνεργάτης και δημοσιογράφος της ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ, Μ.Γ.Ε. ΥΔΡΙΑ. Έχει πάρει το βραβείο Αμνντί Ινσκότι το 1986.

πρέπει να οργανωθούν νηπιαγωγεία, δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια με πλήρη διδασκαλία και ισάριθμα των εκάστοτε μαθητών εγχειρίδια κάθε διδασκτέας ύλης σε πομακικά (και βέβαια τα αντίστοιχα για τους τουρκόφωνους σε τουρκικά) όχι ένα εγχειρίδιο ανά τάξη. Τα πομακικά, όπως και τα τουρκικά, δεν ομιλούνται από όσους τυχαίνει να τα έχουν ως μητρική γλώσσα, αλλά και από τους ειδικευμένους μελετητές και ερευνητές τους και μόνο σοβαρή διάσπαρση καταστρεπτικών συνεπειών θα προσδιόριζε να είναι η τελευταίοι της έγκρισης των άσχετων και ανεπίκαιρων νόων των υπουργείων Εξωτερικών, Εσωτερικών και Εθνικής Άμυνας και όχι αποκλειστικά της έγκρισης και επικρότησης της διεθνούς επιστημονικής κοινότητας.

Με εμπειρομένη την Μισισιμία και την ευθυδικία (και συνεπώς απελευθέρωση των κατά προσβλητικό για την ελληνική δημοκρατία τρέπο φυλακισθέντων) στην περίπτωση των τουρκόφωνων Ελλήνων πολιτών, το ελληνικό κράτος θα όφαιλε να συμβάλει στην αποκατάσταση σε όλη τη χώρα των καταστραμμένων ή παραμελημένων μουσουλμανικών ιερών και θα έπρεπε να παύ-

τικη στην Ελλάδα: η προσφορά υποτροφιών, πολλών κατ' έτος, για να σπουδάσουν σε μουσουλμανικά σχολεία και πανεπιστήμια (μεντρεσά) οι καλύτεροι μουσουλμάνοι μαθητές της Ελλάδας στην Περσία και τη Συρία. Οι δύο αυτές χώρες πέραν των πολλών μουσουλμανικών ιερών χώρων και κορυφαίων κέντρων της ισλαμικής γνώσης, τα οποία διαθέτουν (Δαμασκός, Κομ, Μασάντ), έχουν τόσο προβληματικές με την Τουρκία σχέσεις (σε θρησκευτικό, εθνικό, πολιτικό, οικονομικό, μειονοτικό και διεθνές επίπεδο), ώστε κάθε περσική ή συριακή εμπλοκή στη Θράκη, θα μείωνε αυτόματα την τουρκική. Άλλωστε, πομακόφωνοι ή τουρκόφωνοι της Θράκης, θα είχαν, ιδιαίτερα στην Περσία, την ευκαιρία να γνωρίσουν 7 εκ. περίπου τουρκόφωνου πληθυσμού (2,5 εκατ. στο Ανατολικό Αζερμπαϊτζάν και 4,5 εκατ. διάσπαρτα παντού, όπως στο Ζαντζάν, το Σε-

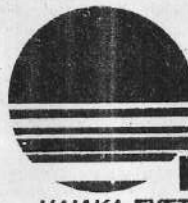
Ολλανδία, Βέλγιο), είτε κάποιες χώρες θα είχαν ιδιαίτερο συμφέρον από μια συγκεκριμένη και όχι από μια άλλη πολιτική επιλογή της Ελλάδας, και έτσι η αίτηση συμβουλών θα κατέληγε σε πογηδεσία. Η πραγματική διάσταση της Θράκης καθιστά πλέον αναπόφευκτη τη σωστή λειτουργία της ελληνικής κρατικής μηχανής, χωρίς εκονοκούς ή ανειδίκευτους «συμβούλους», χωρίς χρησιμοποίηση των ελαχίστων ικανών ειδικών για επικύρωση ορισμένων ηλίθων α priori εισηγμένων αποφάσεων και χωρίς δυτικά πιθηκιστικά πρότυπα πολιτικής αντίδρασης, σε μια περιοχή όπου δεν υπάρχει «Δύση».

Συνεπώς, η γνώση του μεσανατολικού χώρου, στον οποίο πραγματικά και αναντίρρητα ανήκει η Ελλάδα, οφείλει να γίνει αντικείμενο μελέτης και έρευνας σε πανεπιστημιακό επίπεδο από τους ελάχιστους Έλληνες ειδικούς και πολλούς δυ-

ΗΛΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ - ΘΕΡΜΑΝΣΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ

και τώρα!!
ΥΠΕΡΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΤΑ 160 ΛΙΤΡΑ
ΔΡΧ. 115.000

Επίσης!!
5 ΧΡΟΝΙΑ ΕΓΓΥΗΣΗ ΚΑΙ
1 ΧΡΟΝΟ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ
INTERAMERIKAN

ΗΛΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ ΔΕΚΤΕΣ

BRUMER ΕΠΕ • ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ 151 • 182 33 ΑΓ. Ι. ΡΕΝΤΗΣ • ΤΗΛ. 48.27.173
48.16.037

Music
Restaurant
Bar

Magyar

ΞΑΝΘΟΥ 5,
ΚΟΛΩΝΑΚΙ,
ΤΗΛ. 3631307

τον Τειρεσία και όλους τους περί τον θρόνον των Θηβών.

Η παράσταση έχει οργανωθεί από πριν. Όταν ο λαός επαναστατεί γιατί πεινά και υποφέρει από αρρώστιες αποπροσανατολίζεται από τα προβλήματα του. Παρακολουθεί συνεπαρμένος τις σχέσεις του Οιδίποδα και της μαμάς του αγνοώντας όλη τη δική του πραγματικότητα.

Αυτή είναι με λίγα λόγια η σημερινή οικονομική ελληνική κατάσταση, που αν θέλετε να την κατανοήσετε αναλυτικότερα ανατρέξτε στον Οιδίποδα του Σοφοκλή και διαβάστε το ίδιο το κείμενο, ανεπηρέαστοι τελείως απ' όλες τις λανθασμένες μεταγενέστερες ερμηνείες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΗΣ
Μηχ. - Ηλεκ. Ε.Μ.Π.
Διονύσου 63, Κηφισιά
25 Μαΐου 1990

Προτάσεις ενός φίλου του Ισλάμ για το πρόβλημα της Θράκης

Κύριε διευθυντά,

Θα ήθελα, μετά τις πρόσφατες διπλωματικές συγκρούσεις, τόσο να εξάρω τις λίγες υπαρκτές φωνές λογικής και ψυχραιμίας αντιμετώπισης των κρίσιμων αλλά σε μεγάλο βαθμό τεχνητών γεγονότων της Θράκης, όσο και να προσδώσω στα γεγονότα αυτά την πραγματική ιστορική διάστασή τους, ως επιστήμων και ερευνητής - ειδικός στον ευρύτερο μεσανατολικό χώρο και όχι ως πολιτικός αναλυτής. Πιστεύω, άλλωστε, ότι οπουδήποτε μία πολιτική προσέγγιση, ή χειρότερα εκμετάλλευση, εκτόπισε τη γνώση της ιστορικής αλήθειας και των απαραίτητων εξ αυτής εκμαιευμένων συμπερασμάτων περί του πρακτέου, εκεί πάντοτε επισυνέβη μία οικτρή αποτυχία.

Το υπαρκτό de facto θέμα της Θράκης είναι σε όλες τις σοβαρές αποχρώσεις του ιστορικό:

1) Υπήρξε επί δεκαετίες μία νοσηρή και διεστραμμένη αδιαφορία συμβάδιζε δηλαδή με τη σωστή ιστορική τεκμηρίωση ότι οι Πομάκοι είναι - γλωσσικά τουλάχιστον αν όχι φυλετικά - διαφορετικής εθνικής υπόστασης από τους τουρκόφωνους (ή Τουρκοκούς). Όμως η επίκληση αυτή υπήρξε εξωπραγματική, διότι Ιστορία δεν είναι μόνον ό,τι συνάγουμε από το παρελθόν, αλλά και ό,τι βάζει ακριβώς αυτού του συμπεράσματος, προετοιμάζουμε εμείς το μέλλον. Η Ιστορία δεν καθορίζεται από εξωιστορικούς ή μεταφυσικούς παράγοντες, αλλά από εμάς τους ίδιους, υποχρεωμένους πάντοτε να προωθούμε προς κάπου τα γεγονότα: αδρανείς, καταλήγουμε στην αναπαραγωγή, όπως οι *dei otiosi* των αρχαίων Ελλήνων και Λατίνων, δηλαδή ο Κρόνος, η Ρέα, ο Ουρανός ή το Χάος, οι οποίοι υπήρχαν ονομαστικά και όχι ουσιαστικά κατ'εκείνα τα χρόνια.

2) Η Ιστορία δεν είναι ποτέ μία ιστορία χαμένων ευκαιριών, αν αρνηθούμε την εξωπραγματική στάση μας:

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ, βουλευτής Κυκλάδων της «Νέας Δημοκρατίας» (σε επιστολή προς τον Δντή του Ο.Τ.): «Παράκαλώ δεχθείτε τις ευχές μου για τη συνέχιση του έργου που επιτελείτε, μαζί με τους συνεργάτες σας, έχοντας τη βεβαιότητα ότι αποτελείτε ουσιαστική βόθθεια για κάθε Έλληνα, που υπεύθυνα επιθυμεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της χώρας».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΟΥ, Οικονομολόγος (Τυδέως 17, Αθήνα): Κύριε Διευθυντά, επαξίως σας απενεμήθη το Βραβείο Ευρωπαϊκής Δημοσιογραφίας, αφού επί μακρόν υπηρετήσατε την ελληνική δημοσιογραφία με αρετή και τόλμη, κάτι σπάνιο διά την εποχήν μας. Τα εμπεριστατωμένα άρθρα σας διακρίνει η ακριβής γνώσις του θεματος και η ακριβόλογος διατύπωσή τους».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΟΥΠΙΑΣ (Λόρδου Βύρωνα 21Α, Συκιές 566 26 Θεσσαλονίκη 7.5.1990): Θα ήθελα να σας συγχαρώ για τον εξαιρετικά ενημερωτικό «Οικονομικό Ταχυδρόμο» και για τις συνεχείς προσπάθειές σας για τη βελτίωση της Δημόσιας Διοίκησης.

από τον Σεπτέμβριο 1990 θα πρέπει να οργανωθούν νηπιαγωγεία, δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια με πλήρη διδασκαλία και ισάριθμα των εκάστοτε μαθητών χειριρίδια κάθε διδασκτέας ύλης σε πομακικά (και βέβαια τα αντίστοιχα για τους τουρκόφωνους σε τουρκικά) όχι ένα χειριρίδιο ανά τάξη. Τα πομακικά, όπως και τα τουρκικά, δεν ομιλούνται από όσους τυχαίνει να τα έχουν ως μητρική γλώσσα, αλλά και από τους ειδικευμένους μελετητές και ερευνητές

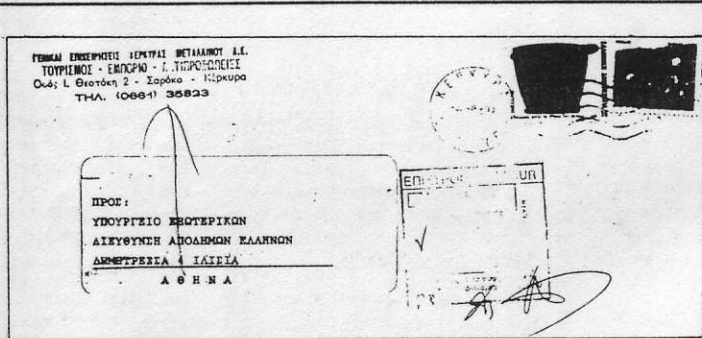
τους και μόνον σοβαρή διάστροφή καταστρεπτικών συνεπειών θα προσδιόριζε να είναι οι τελευταίοι της έγκρισης των άσχετων και ανειδίκευτων ναών των Υπουργείων Εξωτερικών, Εσωτερικών και Εθνικής Άμυνας και όχι αποκλειστικά της έγκρισης και επικρότησης της διεθνούς επιστημονικής κοινότητας.

3) Με εμπειδωμένη την ισοτιμία και την ευθυδικία στην περίπτωση των

τουρκοφώνων Ελλήνων πολιτών, το ελληνικό κράτος θα όφειλε να συμβάλει στην αποκατάσταση σε όλη τη χώρα των κατεστραμμένων ή παραμελημένων μουσουλμανικών ιερών και θα έπρεπε να παύσουν πολλά τζαμιά να είναι μουσεία, αποθήκες ή σταύλοι. Τότε θα πιστοποιείτο ότι όλα αυτά δεν είναι η έκφραση ενός μεσαιωνικού ισόβολου μίσους κάποιων χριστιανών, αλλά και ότι οι μουσουλμάνοι μιας ευρωπαϊκής χώρας δεν είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Σ' αυτό το σημείο, όφειλε κάθε αντικειμενικός παρατηρητής, ειδικός ή όχι, να καταδικάσει τη θλιβερή επέμβαση και εμπλοκή της εκκλησίας στα κοινά και την εξ αιτίας των παρασκηναικών ενεργειών της καθυστέρησης ανέγερσης ενός Τζαμιού στην Αθήνα, μόνη ευρωπαϊκή πρωτεύουσα στερούμενη ενός μουσουλμανικού ιερού.

4) Η αποδέσμευση της υπαρκτής στη Δ. Θράκη εμπλοκής των τουρκικών υπηρεσιών (απολύτως σωστά δρώντων για τα συμφέροντα της χώρας τους βέβαια) είναι ένα άλλο σημείο αναγκαστικής απόρριψης του τρόπου, μεσαιωνικού και πάντως προκαρτεσιανού, με το οποίο ασχολείται η πολιτική στην Ελλάδα: η προσφορά υποτροφιών, πολλών κατ'έτος, για να σπουδάσουν σε μουσουλμανικά σχολεία και πανεπιστήμια (μεντρεσά) οι καλύτεροι μουσουλμάνοι μαθητές της Ελλάδας στην Περσία και τη Συρία. Οι δύο αυτές χώρες, πέραν των πολλών μουσουλμανικών ιερών χώρων και κορυφαίων κέντρων της ισλαμικής Γνώσης, τα οποία διαθέτουν (Δαμασκός, Κομ, Μασάτ), έχουν τόσο προβληματικές με την Τουρκία σχέσεις (σε θρησκευτικό, εθνικό, πολιτικό, οικονομικό, μειονοτικό και διεθνές επίπεδο), ώστε κάθε περσική ή συριακή εμπλοκή στη Θράκη, θα μείωνε αυτόματα την τουρκική. Άλλωστε, πομακόφωνοι, ή τουρκόφωνοι της Θράκης, θα είχαν, ιδιαίτερα στην Περσία, την ευκαιρία να γνωρίσουν 7 εκ. περίπου τουρκοφώνων πληθυσμού (2,5 εκ. στο Ανατολικό Αζερμπαϊτζάν και 4,5 εκ. διάσπαρτα παντού, όπως στο Ζαντζάν, το Σεμάν, το Γκουρκάν, το Φαρς κ.ά.), ο οποίος προτιμά τη συμβίωση με αλλόφωνους μουσουλμάνους μέσα στο Ιράν (με Πέρσες, Κούρδους, Λορί, Μπαχτιαρί, αραβόφωνους, Αφγανούς, Βελούχους, κ.ά.) παρά τις κεμαλιστικές εθνικιστικές σειρήνες.

5) Όπως και να έχει το πράγμα, η πραγματική διάσταση του προβλήματος της Θράκης, καθιστά αυτόματα την Ελλάδα τμήμα του ευρύτερου μεσανατολικού περιβάλλοντος, από τα πλαίσια και τις δομές του οποίου μόνον μπορούν να ανευρεθούν οι σωστές λύσεις και οι προαναφερόμενες δυνατότητες εξόδου. Δεν μπορεί να ανατρέχουν οι Έλληνες πολιτικοί ως πιθανοί διή στη Δυτική Ευρώπη και τον πολιτικό κόσμο των μεγάλων δυτικών χωρών για να «ρωτήσουν», ή να ζητήσουν βοήθεια για τα ελληνικά προβλήματα, διότι είτε κάποιες χώρες είναι εντελώς εκτός του προαναφερόμενου περιγύρου (Δανία, Ολλανδία, Βέλγιο), είτε κάποιες χώρες θα είχαν ιδιαίτερο συμφέρον από μία συγκεκριμένη, και όχι από μία άλλη, πολιτική επιλογή της Ελλάδας, και έτσι η αίτηση συμβουλών θα κατέληγε σε ποδηγεσία. Η πραγμα-

Άλλο ένα κατόρθωμα των ΕΛΤΑ

Άλλο ένα κατόρθωμα των Ελληνικών Ταχυδρομείων (ΕΛΤΑ). Μας το καταγγέλλει ο κ. Ι. Μεταλλινός (Καποδιστρίου 114) επισυνάπτοντας μάλιστα και το σχετικό πιστόληριο.

Ο ταχυδρομικός, λοιπόν, διανομέας της περιοχής Ιλιούων, επέστρεψε στον κ. Μεταλλινό επιστολή που είχε στείλει στο υπουργείο Εξωτερικών, στη διεύθυνση Δημητρεσσα 4, με την ένδειξη «έφυγε χωρίς να αφήσει διεύθυνση».

Είναι αλήθεια ότι, όπως διαπιστώσαμε και εμείς, στη διεύθυνση αυτή (Δημητρεσσα 4) στεγαζόταν πριν δύο-τρία χρόνια (βλέπε Οδηγό Δημόσιων Υπηρεσιών 1987) η Α10 Διεύθυνση Απόδημων Ελλήνων - Μεταναστεύσεων - Παλινοστήσεως, προς την οποία απευθυνόταν και η επιστολή του κ. Μεταλλινού. Και το ερώτημα που προκύπτει είναι: καλά, δεν γνώριζε ο ταχυδρομικός διανομέας ότι εκεί στεγαζόταν πριν λίγα χρόνια μία υπηρεσία του υπουργείου Εξωτερικών; Κι αν υποθέσουμε (το πιθανότερο) ότι ο ταχυδρομικός διανομέας ήταν νέος υπάλληλος, δεν θα έπρεπε να είχε ρωτήσει κάποιο συνάδελφό του ή κάποιο που κατοικεί στην οδό αυτή αν κάποτε ήταν στην οδό Δημητρεσσα 4 κάποια υπηρεσία του υπουργείου Εξωτερικών;

Η επιστολή του κ. Μεταλλινού έχει ως εξής:

Κύριε Διευθυντά,

Έστειλα μια επιστολή στο υπουργείο των Εξωτερικών σαν εκπρόσωπος και διευθυντής μιας Α.Ε.

Τα ΕΛΤΑ δεν κατόρθωσαν να βρουν το Υπουργείο των Εξωτερικών και μας επέστρεψαν την επιστολή.

Σας την στέλω προς επιβεβαίωση του κατωρθώματός των. Επειδή είναι με παράθυρο, σας την στέλω κλειστή γιατί διαφορετικά μπορεί να υπάρξει αμφισβήτηση.

Μετά τιμής
Ι. ΜΕΤΑΛΛΙΝΟΣ
Καποδιστρίου 114
Κέρκυρα

Η χρήση της ελληνικής γλώσσας

Κύριοι,

Από ελάχιστα πλέον περιοδικά, μεταξύ των οποίων και το δικό σας, μπορεί κανείς να έχει απαίτηση σωστής χρήσης της ελληνικής γλώσσας. Για το λόγο λοιπόν αυτό, πολύ με εξέπληξε το εισαγωγικό σχόλιο του συνεργάτη σας στο άρθρο της σελίδας 98, του τεύχους σας της 31.5.90. Ο συνεργάτης σας αυτός χρησιμοποιεί τις εκφράσεις του συρμού:

- 1) «κατέθετε τη δική του μαρτυρία», αντί του ορθού «εξέφρασε τις απόψεις του ή τη γνώμη του»;
- 2) «Επρόκειτο για μία μαρτυρία», αντί του ορθού «επρόκειτο για μία άποψη»;
- 3) «Εισφέρει τις δικές του λύσεις», αντί του ορθού «προτείνει τις δικές του λύσεις».

Αλίμονο αν φθάσαμε στο σημείο οι προτεινόμενες από κάποιον λύσεις να αποτελούν «εισφορές» και ακόμη πιο πολύ αν οι λανθασμένες αυτές εκφράσεις που πολλοί άνθρωποι σήμερα κακώς χρησιμοποιούν, «νομιμοποιηθούν», χρησιμοποιούμενες και από εκδόσεις κύρους όπως ο «Οικονομικός Ταχυδρόμος».

Με πολλή πολλή εκτίμηση,
ΧΡ. Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
 Θέτιδος 23
 Αθήνα 6.6.1990

Ευπρόσδεκτη, μετά πολλών ευχαριστιών, κάθε «εισφορά» στη σωστή χρήση της ελληνικής γλώσσας. Έχω όμως την εντύπωση ότι στην περίπτωση αυτή ο συμπάσχων για το κατόντημα της ελληνικής γλώσσας, αναγνώστης μας κ. Χρήστος Παπαχατζόπουλος έχει παρασυρθεί σε κάποιες υπερβολές. Κι αυτό ίσως γιατί δεν κατάλαβε ούτε το νόημα, ούτε τη σκοπιμότητα του εισαγωγικού σχολίου. Διότι, αν είχε διαβάσει το προηγούμενο άρθρο του κ. Δημ. Σκουλίδη, που δημοσιεύθηκε στο φύλλο της 18 Φεβρουαρίου 1982 και ίσως αυτό που αφορούσε το εισαγωγικό σχόλιο, θα διαπίστωνε ότι οι επίμαχες λέξεις κάθε άλλο παρά του συρμού ή αδόκιμες είναι.

Και εξηγούμεθα:

Πρώτον, στο άρθρο αυτό της 18 Φεβρουαρίου 1982 του «Οικονομικού», ο κ. Σκουλίδης δεν «εξέφραζε απόψεις ή τη γνώμη του», αλλά «κατέθετε τη δική του μαρτυρία (όπως λέμε κατέθεσε ως μάρτυρας) για το πώς η επιχείρησή του έγινε προβληματική. Συγκεκριμένα στοιχεία παρέθετε στο άρθρο του αυτό ο αρθρογράφος κι όχι, συνεπώς, απόψεις. Γιατί αν επρόκειτο για απόψεις ή γνώμες δεν ήταν και τόσο αναγκαίο να συνοδεύονται από ένα εισαγωγικό σχόλιο του περιοδικού μας.

Δεύτερον, η φράση «εισφέρει τις δικές του λύσεις», που υπήρχε στο εισαγωγικό μας σχόλιο, νομίζουμε ότι είναι η ορθή στην προκειμένη περίπτωση και όχι η παρουσιαζόμενη από τον επιστολογράφο μας «προτείνει τις δικές του λύσεις». Γιατί, αν διάβαζε το άρθρο του κ. Σκουλίδη, θα διαπίστωνε ο κ. Παπαχατζόπουλος ότι στην περίπτωση αυτή το ρήμα «εισφέρω» έχει τη σημασία του «συμβάλλω» (βλέπε οποιοδήποτε σχεδόν λεξικό). Και με το άρθρο που δημοσιεύθηκε στο φύλλο της 31 Μαΐου 1990 του «Οικονομικού» και στο οποίο αναφερόταν το επίμαχο εισαγωγικό σχόλιο, ο κ. Σκουλίδης δεν έκανε τίποτε άλλο από το να συμβάλλει στην επίλυση ενός μεγάλου προβλήματος των υπερχρεωμένων επιχειρήσεων μία από τις οποίες (εξ ιδίων κρίνων) είναι και η δική του.

Με όλα αυτά δεν εννοούμε ότι είμαστε αναμάρτητοι όσοι συμβάλλουμε στην άρτια όσο είναι δυνατόν έκδοση αυτής της εφημερίδας. Και λάθη πολλά (ορθογραφικά, συντακτικά, εννοιολογικά κλπ.) γίνονται και κακοποίηση της ελληνικής γλώσσας συντελείται. Μπορούμε όμως να διαβεβαιώσουμε τον ευαίσθητο στη χρήση της ελληνικής γλώσσας κ. Παπαχατζόπουλο πως κάνουμε ό,τι μπορούμε για να μην τον απογοητεύσουμε και να προδίδουμε όσα διδαχθήκαμε στα πανεπιστήμια. Πάντως, τον ευχαριστούμε για τις επισημάνσεις αυτές για τις οποίες ευελπιστούμε ότι πείσθηκε ότι, τουλάχιστον στην περίπτωση αυτή, δεν χρησιμοποιήθηκαν φράσεις του συρμού, αλλά λέξεις που απέδιδαν το πραγματικό νόημα του εισαγωγικού σχολίου και που ήταν η ευαίσθητοποίηση των αρμοδίων για ένα μείζον θέμα με «μαρτυρίες» ενός «προβληματικού». Για το λόγο αυτό, άλλωστε, προτάχθηκε και η εισαγωγική αυτή.

W.

τική διάσταση της Θράκης καθιστά πλέον αναπόφευκτη τη σωστή λειτουργία της ελληνικής κρατικής μηχανής, χωρίς εικονικούς ή ανειδίκευτους «συμβούλους», χωρίς χρησιμοποίηση ελαχίστων ικανών ειδικών για επικύρωση ορισμένων ηλιθίων αργίσι εισηγμένων αποφάσεων και χωρίς δυτικά πιθηκιστικά πρότυπα πολιτικής αντιδράσης, σε μια περιοχή όπου δεν υπάρχει «Δύση».

6) Συνεπώς, η γνώση του μεσανατολικού χώρου, στον οποίο πραγματικά και αναντίρρητα ανήκει η Ελλάδα, οφείλει να γίνει αντικείμενο μελέτης και έρευνας σε πανεπιστημιακό επίπεδο από τους ελαχίστους Έλληνες ειδικούς και πολλούς δυναμένους να μετακληθούν ξένους, οι οποίοι, κατά το πρωτοποριακό πρότυπο του τουρκικού πανεπιστημίου του Βοσπόρου, θα μπορούν να διδάσκουν αγγλικά, γαλλικά και γερμανικά.

7) Η εκμηδένιση της μεγάλης καθυστέρησης της Ελλάδας σε όλους τους τομείς των ανατολιστικών επιστημών (υπαρκτής και ως προς χώρες όπως η Τουρκία, η Συρία, το Ιράκ, η Περσία, η Τσεχοσλοβακία, η Ουγγαρία, η Φινλανδία, η Δανία, η Αυστρία, η Αίγυπτος και η Πορτογαλία), θα επιτρέψει τη νέα συγγραφή των σχολικών εγχειριδίων και την εξάλειψη του αρρωστημένου ελληνοκεντρισμού, των υπερβολικών αναφορών στο «μεγαλείο» των «αρχαίων ημών προγόνων» (!) των ψευδών περί του «ελληνοχριστιανικού» πολιτισμού, του δήθεν «εχθρικού» Ισλάμ, της δήθεν «τουρκοκρατίας» και του δήθεν παλαιότερου υπαρκτού «σχεδίου των Τούρκων περί καταστροφής των Ελλήνων». Τότε μόνον η παιδεία του μέσου Έλληνα θα έχει προσαρμοστεί πάνω στον άξονα της αυτογνωσίας και όχι της εθελοτυφλίας.

Ωστόσο, και αυτό είναι το κρίσιμότερο, η «έοχατη ώρα» είναι μόλις τώρα, αν δεν έχει ήδη και κατά τρόπο τραγικό, για τη χώρα αυτή, παρέλθει.

Με τιμή
Δρ. ΚΟΣΜΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΜΑΤΗΣ
 Ανατολιστής - ασσυριολόγος -
 αιγυπτολόγος - ιρανολόγος -
 ισλαμολόγος

Αν οι Έλληνες ενδιαφέροντο για τους Έλληνες

Προ δύο και πλέον εβδομάδων είχαμε καταγγείλει τη θαναυσότητα και την εγκληματική συμπεριφορά των αλβανικών αρχών εις βάρος του βιαιώς αποσηματισθέντος Ιερέως Αντωνίου Γκιόκα, άλλοτε Εφημερίου Πέτελης.

Ο εν λόγω Ιερέυς, εξαιτίας της παρησίας και της θαρραλέας συμπεριφοράς του, εδάρη ανηλεώς και συνελήφθη από την Σιγουίμι, επί πολλάς δε ημέρας ήτο άγνωστον που ευρίσκετο.

Ήδη, όμως, ως μας εγνωστοποίησαν οι τελευταίοι Βορειοηπειρώτες φυγάδες Ηλίας Κύρος, Χρήστος Βλάχος και Βασίλειος Γκάγκαλος, καταγόμενοι από το πλησίον της Πέτελης χωρίον Βουλιάρατες, ο παπα-Γκιόκας αφέθη

ελεύθερος, και τούτο εξαιτίας Ελλάδι αντιδράσεως.

Καίτοι, καθ' ημάς, η Ελληνική δρασις υπήρξε λίαν υποτονική πλείστες μεν εφημερίδες ούτε «λά» δεν επέρασαν την καταγγέλλει η ανακοίνωσις δε του κυβερνητικού εκπροσώπου έγινε με καθύμνας εβδομάδος, εν τούτοις επιθετικών αποτελέσμα.

Το γεγονός αυτό έρχεται να βαιώσει, πρώτον ότι οι Αλβανοί γίζουν σοβαράς τις αντιδράσεις δεύτερον, ότι είναι τεραστία και ενοχή όσον, εν Ελλάδι, οι εναντι των συνεχιζομένων, δυσεγκλημάτων του τυραννικού καθεστώτος εις βάρος Βορειώ Ηπειρώ αδελφών μας

Ταύτα λέγοντες, σκεπτόμενοι εγίνετο, επί παραδείγματι, οι Βουλευταί μας εξ' όλων των κ. έστελναν και εις τα Τίρανα τηλεγράφημα, με εκείνο που ναν εις την τουρκικήν κυβέρνησιν απελευθερώσων των 2 κομμουνιστών ηγετών, και έροντο δια τις χιλιάδες των Βορειοηπειρωτών φυλακισμένων εξορίστων.

Σκεπτόμεθα, ακόμη, τι θα σ' εάν εγίνετο και προς την εν Αλβανική Πρεσβεία πορεία, αν εκείνη που έγινε προς την Πρεσβεία, δια το ανωτέρω στην οποία, μάλιστα, ηγήθη κλητικός Βουλευτής, ως εγγράφον Τύπον.

Αλλά, δυστυχώς, δια τους αδελφούς δεν έγινε, μέχρι σήνεννα παρόμοιο διάδημα.

Είναι, όμως, καιρός, οι Έλσοβαρευοί με και να σκεπτόμενοι ρισότερον Ελληνικά, διότι ηρω ανοχή μας και σιωπή καταστροφική δια τον Βορειοτικόν Ελληνισμόν.

Διότι, ενώ εμείς σιωπώμεν σιγμήν ένα κομμάτι του Έλ' όχι μόνον απελληνίζεται κοστανίζεται, αλλά και υψίστογικήν γενεστικότητα, οι Αλβανοί, τελευταίως, να γίνει η παρατηρητής της ΔΑΣΕ, και με τη ψήφον της Ελλά

Το τι σημαίνει αυτό, το Αλβανός αντιπρόσωπος, ότην πρώτην εμφανισίν του ΔΑΣΕ, ανεκόνωσε θρασύτα αλβανικές φυλακές υπάρχου «αντάρτες» και «επαναστάτου αλβανικού καθεστώτος, ανθρώπινα δικαιώματα της Μειονότητας είναι σεβαστά, στυχώς, αντίκρουσιν εκ μ' Έλληνας αντιπροσώπου.

Ο Μητροπολίτης Δρυϊνίου Παγωνιανής και ΚονίΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ
 ΚΟΝΙΤΣΑ, 18-6-90

Αφήστε σε μας, τη φροντίδα του ταξιδιού **Travel Plan** Κρατήστε για σας, την απόλαυση

• Χρ. Λαδά 3, Αθήνα. Τηλ.: 31